

Dingsdag

den 29 Januarij.

FRANKFORT, den 25sten Januarij.

Brieven uit Alexandria, van den 27sten November, over Livorno ontvangen, melden, dat in het tuighuis aldaar onophoudelijk werd gewerkt. Het fraaie knieschip *Masser* (Kairo) van 140 stukken was geheel voltooid, om zich bij de Egyptische vloot te kunnen voegen; een ander, even zoo groot, *Acre* genaamd, was reeds zoo ver gevorderd, dat het met het einde van December van stapel zou kunnen gelaten worden. Tot een derde van honderd stukken, *Homs* genaamd, was de kiel gelegd. Tien duizend man infanterie en kavallerie zouden onverwijld naar de armee vertrekken; er waren reeds onderscheidene Europese schepen gehuurd, om dezelve te vervoeren; men zeide dat zij naar Tarsus zouden gaan; doch wanneer *Ibrahim* verder mocht doordringen, dacht men, dat zij misschien wel te Smyrna zouden ontscheept worden. De Egyptische vloot lag toen, naar de laatste berigten, te Suda; dezelve werd echter te Alexandria verwacht. — Volgens die brieven was het evenwel voor Egypte zeer te wenschen, dat deze voor den Onder-Koning gelukkige, maar voor het land zelf zeer verderfelijke oorlog, op eenigerlei wijze een einde mocht nemen. De ellende onder de ingezetenen wordt steeds drukkender, de beampten en opper-officieren der armee ontvangen sedert zes maanden geene bezoldiging meer, de pacha heeft hun verklaard, dat zij er in de eerste tien maanden geen rekening op mogten maken. De oogst wordt gedurig minder, daar het aan handen tot het bebouwen der velden ontbreekt.

— Een berigt uit Semlin, van den 9den Januarij, bebelst het volgende: « Buitenlandsche koeriers, die sedert de laatste week van November langs den postweg van Konstantinopel over Nossaa, Alexiatae, Razzani en Parakin zijn gereisd, hebben de laatste drie marktplekken benevens derzelver districten in vollen opstand aangetroffen, niet tegen de Porte of derzelver beampten, maar tegen de Albanen, die, sedert het vertrek van den groot-vizier uit hun midden, alle menscheeljkheid afgelegd, en zich allerlei buitensporigheden tegen de Serviers van die streken veroorloofd hadden. Even zoo vermaant zij, dat ook het district van Kruschewatz in volle gisting tegen derzells onderdrukkers was. Gewelddadig rooven en schenden der Servische vrouwen en meisjes, vermoording van vele Serviers zonder eenige reden, overdrevene belastingen, span- en handdiensten, veronthelving der christelijke kerken en bedehuizen door dansen en rijden in dezelve en menigvuldige knevelarijen der Tschiflikdzsi's (Aga's, die geheel willekeurig het vierde en negende gedeelte der veldvruchten den Serviers ontnamen) moesten eindelijk voor de ingezetenen aan die streken wel onverdragelijk worden: te meer, daar zij hunne broeders, die onder het bestuur van Prins *Milosch* staan, al die voordeelen zagen genieten, welke hun niet alleen de Russische traktaten van Bucharest, Ackerman en Adrianopel, maar ook het Hattischerif des Grooten Heers van den jare 1830 toegezegd hebben. — Daar de Serviers van die streken niet tegen de Porte, maar alleen tegen hunne wreede onderdrukkers, de Albanen, opstaan, is er voor de veiligheid niet alleen van den postweg van Konstantinopel, maar ook van alle andere wegen niets te vreezen; te minder, vermits door hen kapitane's en regters aangesteld zijn, die door talrijke wachten zoo wel voor de koeriers, als voor huitenlandache posten, kooplieden en afzonderlijke reizigers te zorgen hebben. Er geschiedt ook werkelijk niemand eenig leed op die wegen; ja, men kan zeggen, dat zij veel veiliger zijn, dan te voren, toen de wachten van de Turken op dezelve geplaatst waren.»

BERLYN, den 23sten Januarij.

H. M. de Koningin der Nederlanden is van hier naar 's Gravenhage teruggekeerd.

LONDEN, den 22sten Januarij.

Onderscheidene van de kabinets-ministers hebben in de laatste dagen herhaalde afzonderlijke bijeenkomsten met elkander gehad, en graaf *Gros* Zaterdag een bezoek bij Prins *Talleyrand* afgelegd.

Het parlement zal bepaaldelijk den 29sten dezer geopend worden maar het behandelen der publieke zaken in het nieuwe huis der gemeenten zal, luidens den *Courier* van heden, eerst met den 5den Februarij aanstaande eenen aanvang kunnen nemen, dewijl de weinige dagen, tusschen den 29sten dezer en den 5den der volgende maand, ruim zullen benodigd zijn voor de beëdiging der nieuw gekozen leden en andere gebruikelijke plegtigheden.

Naar men uit Deal, van den 21sten dezer, des avonds meldt, bevindt zich het grootste gedeelte van het gecombineerde Britsche en Fransche smaldeel, even als vroeger, voortdurend in Duins. Volgens de *Portsmouth Herald* echter, wordt het gezamenlijke Britsche smaldeel, onder het bevel van den vice-admiraal *P. Malcolm*, dagelijks te Spithead terug verwacht.

Luidens de ingekomen berigten uit Ierland, blijven de ongeregeldeheden en verregaande mishandelingen in de verschillende graafschappen van dat land, ten gevolge van de opruijngen en kuiperijen der kwalijk gezinden, nog aanbouden. Intusschen vermeerderd daar nog dagelijks, door toevoer uit Engeland, de militaire magt, ten einde, zoo mogelijk, de burgerlijke orde en veiligheid te herstellen.

PARYS, den 24sten Januarij.

Men kan de kamer der afgevaardigden thans in vier afdeelingen splitsen. De linker zijde bestaat uit twee partijen; van de oude linker is *Odillon-Barrot*, van de jongere *Maugin* het hoofd. Het centrum is eensdeels uit aanhangers van den heer *Dupin*, andersdeels uit aanhangers van den heer *Guizot* zamengesteld. De mannen van de oude linker zijde zijn eene soort van Girondisten, en de mannen van de jongere eene soort van Jacobijnen; het zijn echter maar eene soort, want noch de eenen noch de anderen hellen bepaaldelijk over tot eene bondgenootschappelijke, of tot eene despotieke republiek. Telkens wanneer de Dupenisten en de doctrinaren niet eenstemmig zijn, naderen de aanhangers van *Odillon-Barrot* de doctrinaren, terwijl de aanhangers van *Maugin* dan met de Dupenisten stemmen. Deze gansche oorlog, wanneer men het een oorlog noemen kan, wordt slechts flauw gevoerd; de zaken worden niet doorgezet; maar het is duidelijk: *Dupin's* aanhangers hebben hem zelf reeds overweldigd, hem op den weg van een absoluut Bonapartismus medegesleept, en op dezen weg ontmoeten zij somwijlen den heer *Maugin* en zijne dienaars, welke *Maugin* is een zuivere Bonapartist, in eene republikeinschen mantel gestoken. Onder Bonapartisten moet men echter niet de aanhangers der familie van *Napoleon* verstaan, welke er vooreerst geen meer bezit, maar alleen zoodanige lieden, welke al de magt en veerkracht van Frankrijk in Parijs concentreren, de provincien, ten behoeve van Parijs, zoo politiek als administratief, zoo veel mogelijk vernietigen willen, om uit Parijs te maken eene soort van Rome, steeds slagvaardig tegen Europa. Het onderscheid tusschen de Dupenisten en Mauginisten is, dat de laatsten oorlogzuchtig zijn, maar de eersten niet. De aanhangers van *Guizot* in het centrum vormen het hoofdpunt, waarvan de ministers uitgaan; de aanhangers van *Dupin* zijn er los aangesloten.

De wet omtrent het jaarlijks herdenken van den sterfdag van *Lodewijk XVI* is nu afgeschaf, nadat de kamer der afgevaardigden heeft bewilligd in den naderen voorslag aan de kamer der pairs, dat die dag daarbij zou genoemd worden een noodlottige en steeds betreunswaardige dag. — De roijalistische bladen hebben hun nummer van den 21sten Januarij met zwarte randen voorzien; doch men kan zeggen, dat zulks niets meer is dan een vertoon van die dagbladen; want het algemeen heeft zoo min nu, als in vroegere jaren, eenig aandeel genomen aan hetgeen gezegd of gedaan is, om die dag tot een' treurdag te maken.

— De *Constitutionnel* beweert heden, dat de sterkte van de Russische krijgsmagt steeds overdreven is opgegeven, en deelt eene berekening mede, volgens welke het geheele Russische leger niet meer dan 439,720 man zou bedragen; terwijl Rusland, ingeval van eenen Europeischen oorlog, slechts 80,000 man buitenslands zou kunnen laten gaan!

BRUSSEL, den 25sten Januarij.

In een der Fransche dagbladen leest men het volgende: « Nadat de citadel van Antwerpen ingenomen was, dacht *Leopold* het voegzaam, aan zijnen schoonvader een geschenkje, bij form van erkentelijkheid en bij wijze van goedhartigheid, aan te bieden. Maar wat hem nu te geven? Dat vereischte wel eenig nadenken en *Leopold* dacht dan ook na: hij wreef zijn voorhoofd drie maal met de hand, en wie zou het gelooven, er sprong een idee uit. — Zal ik hem geld geven? ... zeide hij. Geld zou hem gewis wel aanstaan; maar hij heeft het in overvloed, en ik niet veel; daarbij ben ik goed genoeg geweest om zijne dochter van der huwelijksgift te nemen. Neen, neen, neen, schoonvader zal mijn geld niet krijgen. — Als ik hem eens eenige kleine provincien gaf? Wegens hetgeen zij mij kosten, hecht ik er niet veel aan; maar wat zouden de Belgen er wel van zeggen? Wat zou ik hem dan toch ge-

ven? ... Daar heb ik het. Gelukkige inval! ja, dat is het ware: ik zal hem eenige stukken geschut geven, het geschenk zal gerucht maken, en die Franschen zijn zoo hoogmoedig! — Maar hoeveel? ... acht! ... Neen, neen, dat is te veel, veel te veel. — Vier? ... het zou wel genoeg zijn; maar het zou wat schriel kunnen schijnen; daar zijn dit jaar zoo vele kwade tongen! men zou mij van gierigheid kunnen beschuldigen, en misschien weder ophalen van de kool, welke ik te Claremont verkocht. Laat ons het midden kiezen en er zes geven. Dan zal niemand kunnen schimpen, vertrouw ik. *Louise's* vader moet waarlijk wel ongemakkelijk wezen, als hij daarmee niet te vreden is. Kom aan, het is gezegd, zes stukken geschut van diegenen, welke die woedende *Chassé* gedurende zijne helsche verdediging zoo heeft laten bulderen; dat kan gaan.

« Opgetogen wrijft *Leopold* zich nu in de handen, grijpt eene pen op, en geeft in eene Engelsch-Duitsche taal; met wat slecht Fransch toebeleid, aan zijnen schoonvader kennis van zijne vlaag van edelmoedigheid. «Wie was te vreden? de schoonvader? niet al te best; hij had van de dankbaarheid zijns schoonzoons wat meer verwacht. Hij nam het echter aan, in afwachting van wat beters.

« Zoo veel is nu zeker, dat wij zes slechte kanonnen meer, eenige millioenen en onze dappere soldaten minder hebben »

— Als de *Courrier Belge* wel onderrigt is, dan is er echter spoedig een verzoek van wat meer gevolgd. « Men verzekert ons, zegt hij, dat de heer *Lalour-Maubourg*, Fransch gezant in België, aan den generaal *Goblet* (onzen minister van buitenlandsche zaken) overhandigd heeft: 1°. eene nota, waarbij het Fransche gouvernement onverwijld betaling vraagt van zes millioen franken, tot afbetaling der kosten van den veldtocht van Augustus 1831; 2°. eene nota, ter verkrijging eener som van elf millioen, wegens kosten der Antwerpse expeditie, op aanvraag van *Leopold* gedaan; 3°. eene verklaring van den heer *de Broglie*, minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk, volgens welke de kosten van verpleging in Frankrijk der Hollanders, die krachtens het traktaat van den 15den November gevangen gehouden worden, voorloopig ten laste van België zullen zijn.

HELDIN, den 14den Januarij.
(Particuliere Correspondentie.)

Ik heb het genoegen u te melden, dat ik en alle onze zich hier bevindende kennissen bij voortdoring in blakenden welstand verkeeren; ook papa *Chassé* en de overige hoofd-officieren. Zoo te St. Omer als op de andere plaatsen zijn, naar ik uit de tot ons komende tijdingen vernem, allen ook nog zeer wel. Wij leven hier bijkans eveneens als of wij in Holland in garnizoen lagen; behalve dat wij de stad niet mogen verlaten en het wat bekrompener moeten aanleggen; want een kapitein moet zich hier's maandelijks met 50 francs traktement en 18 francs kamergeld generen, waarvan ik 30 voor mijne tafel en 14 voor mijne kamer moet geven; maar anders hebben wij onze appels even als voorheen, en ieder officier bij zijne kompanie gebleven zijnde, heeft ook weder toezigt over dezelfde manschappen als voor dezen, hetwelk onzen toestand nog al niet veronaangenaamt en ons somtijds doet vergeten, dat wij krijgsgevangenen zijn. De stad, waar wij ons bevinden, levert niet veel bijzonders op; het is eene vesting, die 47 uren van Parijs, te midden van eene moeras, gelegen is en slechts 5000 inwoners telt, zoodat gij begrijpen kunt, dat dezelve zeer klein is, en wij hier niet veel conversatie hebben, ofschoon zij, die zich eenigzins naar de Fransche levenswijze weten te schikken, nog al niet veel reden hebben, om zich over verveling te beklagen. Men spreekt er van, dat wij, ten gevolge van eene achterwaartsche beweging der Noorder-armee, die dan in deze streken zal komen, allen naar St. Omer zullen verlegd worden, hetwelk ons ongetwijfeld zeer aangenaam wezen zoude, daar wij ons dan weder bij onze kriegsbroeders zullen bevinden, met welke wij, gedurende meer dan twee jaren, zuur en zoet gedeeld hebben. Ik voor mij ten minste zoude, indien ik wist, dat wij nog lang uit het Vaderland moesten verwijderd blijven, de dertien uren, die ons van elkander scheiden wel in éénen dag te voet willen afleggen.

's GRAVENHAGE, den 26sten Januarij.

Men vernéemt thans, dat alle onderhandelingen weder zullen worden afgebroken, indien de Schelde niet wordt geopend; terwijl aan den anderen kant steeds op de vrijlating van de gevangenen en der schepen wordt aangedrongen.

— Men vernéemt, dat, ten gevolge van eene aan het departement van buitenlandsche zaken voorgestelde vraag, te kennen gegeven is, dat de schuflers van den eersten bin, die, uit hoofde van de zwangerschap hunner vrouwen, naar hunne haardsteden zijn teruggezonden en van het mobiele korps afgevoerd, (derhalve ook zij, wier vrijstelling, door het niet verwezenlijken van die zwangerschap, heeft opgehouden te bestaan,) thans, naar aanleiding van art. 1 van Zijner Maj. besluit van den 17den jl., kanner gerekend worden, anders dan met verlof zich in hunne gemeenten te bevinden, en alzoo een deel uit te maken van de reserve-schutterij.

ARNIEM, den 28sten Januarij.

Brieven uit Konstantinopel, van den 26sten December, welke men in de Duitsche dagbladen vindt, behelzen het volgende: « Er heerscht alhier de treurigste stemming; de Sulten en zijn volk schijnen tot de grootste moedeloosheid vervallen te zijn. De eerste ziet zich zelve voor verloren aan, en waagt het niet, door kunstmatige middelen de gemoederen op te winden, uit vrees van ze niet weder te zullen kunnen bedaren en beteugelen. De ongelukkige afloop van den veldslag bij Koniéh, waarbij de groot-vizier gevangen geraakte, laat de hoofdstad zonder verdedigingsmiddelen. Nog zijn er wel 30,000 man Turksche militie in Klein-Azië verzameld, en ongeveer 10,000 man geregelde reserve; maar hun geest beantwoordt niet aan het dringende gevaar, en nergens vindt men een bekwaam aanvoerder, die zelfvertrouwen genoeg bezit, en dien men levens in staat zou achten, om het krijgsgeluk weder aan de vanden vanden Grooten Heer te boeijen. *Heschid-pacha* (de groot-vizier) de eenigste man, die daartoe berekend schien, heeft, bij zijne laatste onderneming, die voorzigtigheid niet gebruikt, welke een bekwaam veldheer nimmer behoorde te verzuimen.

« Den 21sten December wilde hij de vijand eenen slag leveren, die aan den veldtocht op eens een einde zoude maken. Te dien einde was hij *Ibrahim* in de bergengten van Karaman gevolgd, om hem aldaar aan te vallen. Zijne beschikkingen waren ten naasten bij aldus gemaakt: het gros der Turksche troepen, uit 42,000 man, meest Albaneezen, en 300 man huistroepen van den groot-vizier bestaande, zonde onder zijn beleid den hoofdaanval op het centrum der Egyptenaren doen, hetwelk tegen eenen bergrug geleind was; terwijl de Turksche ruitery in twee deelen, ieder van 6000 man, de vlieders der Egyptische armee bezighouden, en zoo mogelijk aanvallen zoude. *Ibrahim* mag deze manoeuvres ontdekt hebben, en was, onder begunstiging der bergkloven, met aanzienlijke kolonnes tegen de flanken van den groot-vizier opgerukt, in het centrum slechts zoo vele troepen latende, als noodig waren, om zijne bewegingen te dekken, en tot derzelve volvoering tijd te winnen. Naanwelijks was hij op de hoogte van den uitersten vlieders van den groot-vizier aangekomen, of hij viel met onstannigheid de Turksche ruitery aan, verstrooide ze, en tastte daarop den groot-vizier zelf van twee kanten aan.

Op dezen onverwachten aanval niet voorbereid, en met het vijandelijk centrum in gevecht, hetwelk hij reeds was doorgebroken, verzamelde de groot-vizier, in der haast, zijne beste troepen, om de aanvallende kolonnes der Egyptenaren het hoofd te bieden. Doch het was verloren moeite, daar het grootste gedeelte van het artillerie-park niet meer de ploijeren kon, en het vijandelijke geschut reeds groote verwoestingen aanrichtte. Er bleef dus niets anders over, dan de onvermijdelijke nederlagen den vijand zoo duur mogelijk te laten koopen; hetgeen ook geschiedde. De overwinning der Egyptenaren werd na eenen bloedigen strijd van zes uren behaald. Het verlies der overwinnaars wordt op even veel geschat als dat der verwonnelingen. De groot-vizier heeft met zijne huistroepen, toen de Albaneezen reeds verstrooid waren, gestreden tot dat hij, zwaar gewond, gevangen geraakte.

— Volgens handelsberigten uit Sebastopol, den 4den dezer, te Odessa ontvangen, was aldaar order van de Russische regering gekomen, om ten spoedigste tien oorlogschepen in gereedheid te brengen. Indien dit zich bevestigde, dacht men, dat die schepen zouden dienen om den Sulten bij te staan. Hoe dit dan door Engeland, Frankrijk en Oostenrijk zou aangezien worden, daarover was men te Odessa eenigzins bekommerd, dewijl men wist, hoe ongaarne deze mogendheden den grooten invloed van Rusland in Turkije zien.

— Volgens een berigt van de Russische grenzen, heeft men geen geloof te slaan aan de opgaven, welke de Fransche dagbladen sedert eenigen tijd over de mindere sterkte van het Russische leger mededeelen.

AMSTERDAM, den 27sten Januarij.

Beursberigten van den 25sten dezer.

Over het algemeen was de beurs willig, bij tamelijk veel handel. Van Parijs en Londen kwam de prijsen hetzij af, namelijk van Parijs 3 pCt. 73 fr. 66 c.; Napels 85 pCt. 80; perpetueelen 59½; van Londen van den 22sten dezer geconsolideerden 88½; Holl. integralen 43½; nieuwe 3 pCt. 82½ à 83. De opnieuwe blijft, zoo veel in Parijs en Londen, dat de vrede van Europa zal behouden worden; daardoor nemen alle fondsen eene stijve houding aan; want het is tegenwoordig op alle beurzen alleen de vrees voor eenen algemeenen oorlog, welke de gemoederen in ernst brengen kan; blijft intusschen de vrede bewaard, zoo maken alle andere evenementen, van welken aard ook, geen bijzonderen invloed. In onze 5½ pCt. en 5 pCt. was veel handel, en voor *Engelsche* handelde zulke oude 80½, 81, 80½, 81, 80½, 81; nieuwe 80½, 81, 80½, 81; integralen 43½, 44, 45, 46, 47; syndicaat blijft willig, 73½, 74, 75; gedaan; 3½ pCt. blijft echter terug en de prijzen fluctueren minder. Voor kansbiljetten 16½, 17, 18, 19, waren eenige koopers; ook restant

ten werden gezocht, echter met weinig affaire, daar dit fonds tegenwoordig geheel buiten affaire is.

Buitenlandsche fondsen ook willig: van Fransche 3 pCt. zijn eenige posten à 74½ gedaan; perpetuelen, zoo wel 3 pCt. als 5 pCt., soutineren zich tusschen 55 à ½ en 35½, ¾, echter met weinig handel.

Alle Russische fondsen vinden gedurig koopers; oude zijn à 94½, 95, 95½, 95¾, 95, 94½, wederom verhandeld; nieuwe 1828 en 1829 zijn 95½, 96¼, 96 gedaan; Russen van 1831 en 1833 zijn 86 à ½, 85¾, ¾. eenige partijen gedaan; van Russen van 1833 vertoonen zich veel verkoopers, welke hunne inschrijvingen met winst realiseren; echter blijven Duitsche huizen gedurig van dit fonds aankopen doen; roebels à 60½, ¾, ½ gedaan; Oostenrijksche metalieken vonden koopers voor inlandsche rekening à 85½, 85, 85¾; van Napels zijn eenige kleine partijen à 79 gedaan.

Het geld woordt ruimer ter beurze à 4½, en de ongerustheid verdwijnt daardoor, want dit is het voornaamste, waarop alle operatiën in fondsen neder komen.

Beurs van den 26sten dezer.

Alle buitenlandsche fondsen soutineren zich op de hoogte van gisteren; maar in binnenlandsche fondsen was veel kooplust; integralen zijn à 43½, ½, ¾, ¼, ½, ¾ gedaan; 5 pCt. 80¾, ¾, ¾, 81½, ¼ gedaan; nieuwe 80½, ¾, ¾ gedaan; er zijn voornamelijk in deze 5 pCt. zeer belangrijke inkoop gedaan; alle andere Hollandsche fondsen ook gewild; sijndicaat tot 73¾ betaald.

Men sprak ter beurze van gunstige berigten uit Londen; daar echter zoo veel maal het publiek door geruchten van zoodanigen aard misleid is, zoo geve ik dit ook bij wijze van gerucht, en zal u, ingeval het zich bevestigt, nader onderrigten.

Effecten-Societeit van den 27sten.

Onder de geruchten, welke gisteren ter beurs liepen, was de tijding, dat het embargo opgeheven was; maar ik geloof niet, dat het zich bevestigt.

Buiten twijfel is, dat er gisteren groote aankopen van 5 pCt. voor een zeer aanzienlijk huis zijn gedaan; dit heeft aanleiding gegeven tot het uitstroomen van allerhande geruchten; het waarschijnlijkste is, dat genemd aanzienlijk huis te Londen zeer aanzienlijke posten 5 pCt. verkocht, en zulke gisteren hier ter beurze gedekt heeft.

Heden was de markt prijshoudend: integralen 43½, ¾, ¾, ¾, ¾, ¾ kansbiljetten 16½, ¾; 5 pCt. oude 81½, ¾; nieuwe 81, 80¾; Spaansche 5 pCt. 54½, 55, 55½; Spaansche 3 pCt. 35½, ¾, ¾, ¾; echter niets van belang gedaan.

Fransche en Engelsche berigten ontbreken bij het sluiten dezer.

Mengelwerk.

Blik op het Oosten.

Vóór drie maanden, en gedurende de twee laatst verloopenen, waren alle oogen op één gewichtig standpunt gerigt: des thans in puinloop verkeerden Antwerpchen vijf hoek. Van de verovering dier sterkte en de daaraan verbondene gevolgen, scheen toen het lot van Europa af te hangen. Die verovering is, door inspanning van alle mogelijke oorlogskrachten en na eene bloedige, voorbeeldlooze en manmoedige verdediging van slechts vier duizend tegen vijftig à zestig duizend man, tot stand gebracht, en het overwinnend Fransche leger is, veel vroeger dan de meeste kabinetten zulks hadden durven verwachten, reeds weder naar deszelfs vorige standplaats teruggekeerd. Maar is het lot van Europa, het vraagstuk van algemeenen vrede of oorlog, daarom te duidelijker beslist geworden? Levert het heden niets zorgzaams meer op, dat de schaal der onzekerheid nog naar de nadeelige zijde kan doen overhellen? Heeft Engeland, heeft Frankrijk, met het bestrijden en benadeelen van Nederland, werkelijk deszelfs eenig en uitsluitend doel ten huidige dage reeds bereikt, of liggen er hier en daar nog angels in het gras, door de listigste staatkunde uitgedacht, om dezen en genen te vangen? — De verwoestingen des oorlogs mogen van onzen vaderlandschen bodem thans verder dan in het laatste gedeelte des verloopen jaars verwijderd en de uitzigten op vredebehoef, voor zoo ver wij de buitenlandsche diplomatie kunnen vertrouwen, eenigzins helderder zijn, dan in November laatstleden: in het oostelijk gedeelte van Europa hebben in December gebeurtenissen plaats gegrepen, wier gevolgen niet te berekenen zijn, wier uitgebreidheid niet te omvaden is.

De overwinning van IBRAHIM, op het leger van den Turkschen Sultan behaald, en de noodlottige toestand, waarin die overwinning den beheerscher des Ottomannischen rijk verwickeld heeft, maakt de onzekerheid van hetgeen het ingetreden jaar ons vredelievends of oorlogzuchtigs zal opleveren, nog grooter dan op het einde van 1832.

Of zegt het misschien niets voor de heerschzuchtige Fransche en Engelsche kabinetten, dat de zoo zeer benijdde Rossus van het noorden gereed staat, of hoogstwaarschijnlijk reeds werkzaam is, om den tot hem gevloeden Sultan den verlangden en, naar onderscheidene geloofwaardige berigtgevers ons, in verschillende Journalen, verzekerden, afgesmeekten bijstand te verleen? Zullen de bemoeijingen dier beide kabinetten zich nu vooral volstrekt niet bepalen tot den gerezen twist tusschen Egypte en Turkije? Laat het zich wel vooronderstellen, dat zij zich, werkeloos, vergenoegen zouden met de mogelijke zegespraal, door Rusland in de gegeven omstandigheid te verwerven? Zou die zegespraal voor het staatkundig overwigt, dat genoemde kabinetten zich in het westelijke gedeelte van Europa, zoo wederregelijk als onbeschaamd, hebben weten aantemaligen, in de gevolgen geen het minste nadeel te brengen den minsten schok kunnen te weeg brengen, en beide des nadeels staande den heerschzuchtigen scharpen kunnen blijven zwakken, door de zoogenaamde noordsche mogendheden, hun, als het ware, in handen gegeven? Wat zich ook aan onze verbeelding moge opdringen: op zooveel onwaarschijns, zoo niet onmogelijks, stuit onze overtuiging

terug. En dit terugstuiten verleyendigt op nieuw de bezorgdheid voor het zoo spoedig als wenschelijk herstelt eener algemeene volkenrust, waarnaar het meerderdeel van Europa's bewoners hoe langer hoe meer reikhalzend uitziet.

Neen, de door IBRAHIM-pacha in het Oosten verworven krijgslanieren, en wel met name zijne laatste, de onrust in Konstantinopel, ten gevolge van dien verworven krijgsgroem; de toegestane hulpbevoening van Rusland en al de gevolgen, uit dit alles voortvloeiende, — doen thans aller blikken naar Europa's oostelijk gedeelte heenen wenden en dezelve beurtelings naar Engeland en Frankrijk keeren, in gespannen verwachting, wat dit nieuwe Europeesche vraagstuk weder zal opleveren.

Hoezeer met inwendige bezwaren, naar verdienste, kampende, is er geen twijfel aan, of het Londensche ministerie zal al zijne krachten, misschien wel zijne laatste, inspannen, om te verhoeden, dat de interventie van Rusland niets toebrengt tot deszelfs magts-uitbreiding in het Oosten, en dat die uitbreiding geene mogelijkheid tot verdere verlenging zijner grenzen, ten nadele van Engeland's coloniale bezittingen, te weeg brenge; terwijl Frankrijks bemoeizieke geest aan den anderen kant die interventie even min met werkeloos stilstaan zal kunnen aanzien, al was het slechts om deszelfs diep gewortelde ijverzucht tegens het Petersburger kabinet.

Wij gaan derhalve eene toekomst te gemoet, zwanger van nieuwe staatkundige gebeurtenissen, wier ontwikkeling zich voor als nog moeilijk laat berekenen; maar wier geboorte ons tusschen reeds vooraf de noodlottige verzekering geeft, dat zij weinig algemeen vredelievends zullen opleveren, zoo lang het vraagstuk tusschen den naar meerdere veroveringen hakenden Egyptenaar en den werkelijk in het naauw gebragten Turkschen Sultan niet volkomen beslist is; wiens lot het verichte gedeelte van Europa voorzeker te meer beklagenwaardig noemt, omdat hij, gedurende zijn regeringsbestuur, de kennelijkste blijken van eenen beschaafder geest heeft aan den dag gelegd, dan zijne voorgangers, met betrekking tot de algemeene volksverlichting, hebben ten toom gespreid.

TIEL, den 26sten Januarij.

De bij de alhier bestaande Commissie ontvangene gelden voor de dapperen en gekwelste verdedigers der land- en zeemagt, bij den jongsten strijd, belopen thans eene somma van f. 760.00, welke aan de tot dat einde te Amsterdam gezetigde commissie zal worden overgemaakt.

Bovendien is door onze vrouwelijke stadgenooten tot stand gebracht eene plaatselijke onderneeming tot het hii ten brengen en verloopen van handwerken en andere voorwerpen, waarvan de opbrengst, op ruim f. 450.00 kunnende berekend worden, eene gelijksoortige bestemming zal erlangen.

Aldus hebben ook de ingezetenen dezer stad, van allen rang, stand en leeftijd getracht, blijken te geven van Vaderlandsliefde, warme belangstelling in het lot onzer krijgslieden, en hooge achting voor hunnen waardigen Stadgenoot, den Generaal D. H. Baron Chasse, wiens uitstekende afbeelding, door den heer Pieneman geschilderd, en door Zijne Excellentie zelve aan deze stad geschonken, het raadhuis versiert, en waarop onlangs het onderstaand bijschrift door een onzer stadgenooten is vervaardigd.

Zie hier het beeld van hem, die snood en laag geweld,
Die oproer en verraad heeft paal en perk gesteld.
Van hem, die ge op zijn post, bij 's barnen der gevaren,
Steeds menschlijkheid met tucht, beleid met moed zaagt paren;
Die 't volk, dat trouw en pligt en recht en wetten schond,
Als een metalen muur, onwrikbaar wederstond.
Hij schatte Hollands eer steeds hooger dan het leven.
Wat Frankrijk 't Citadel, ons is de roem verbleven;
Ja, 't dierbaar Vaderland is duur aan hem verplicht.
Schoon dan voor overmugt de sterke vesting zwigt,
Zulks kan den hoogen roem des grijzen helds niet mindren,
Toon, Tielsche burgerschaar! dit beeld aan uwe kindren,
En zegge 't nageslacht van uwen stadgenoot,
Bij 't zien dier beelden: «Ja, waarlijk! hij was groot!»

Tiel, den 26sten Januarij 1833.

Dat van allerwege en door alle standen ruime bijdragen, tot leniging van het lot onzer gewondde of gevangene dapperen strijders worden aan gebracht, heeft, bij de Nederlandsche natie niets buitengewoons. Ook Doesborghs burgeren beoefenen die edele deugd van vaderlands- en menschenliefde, door ieder op zijne wijze; of in vereenigen aan dat doel te beantwoorden. Van bijzondere giften van particulieren of kleine kringen niet gewagende, verdient het evenwel opmerking, dat van twee stoelbroederschappen in de kerk der hervormden alhier, in Doesborgh, te weten die van de Rolwagen en van het daarachterstaande vernieuwde gestoelte, op hunne gewone jaarlijksche bijeenkomst, voor de gebleeserden der land- en zeemagt, hebben te zamen gebracht: de eerste f. 40, en de andere, op voorstel van den oudsten stoelbroeder S. E. Jacobs en A. Colenbrander, f. 25. Zoude de vermelding hiervan ook navolging vinden? ten welken einde de plaatsing in de Arnhemsche Courant verzocht wordt,

De ondergeteekenden hebben het genoege bekeurt te maaken, dat zij, ten behoeve der wakkere verdedigers van het Kasteel van Antwerpen, de bijgelegene sterkten en vloot, weder hebben ontvangen: van eenige leden der Hervormde Gemeente van Herveld, door bezorging van den predikant, f. 33.50; van N. uit Arnhem gene coupon W. Sch. bij Rotterdam en Kaarburg, c. s. No. 139827, groot f. 12.37; van A. f. 10.

De weldadige gevers, namens hunne verdienstelijke verdedigers, voor het gezondene dankzeggende, nemen zij de vrijheid, hunne overige stadgenooten, naar die berigten in de dagbladen, vooral in het Handelsblad, te verwijzen; uit welke blijkt, dat de gevangenen wezenlijke behoeften hebben, en de Commissie te Amsterdam niet achter blijft, om hun, uit de ingezamelde gelden, ondetsteuning te doen toekomen; en veroorloven zich, tot bevrediging van dit laatste, meerdere bijdragen te vragen.

Arnhem, den 28sten Januarij 1833.

H. H. DONKER CURTIUS.
J. M. DE KEMPENAER.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 Jan. 1 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 70 Duim; gevallen 0 D
 Den 28 dito 1 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Heden overleed alhier, in den hoogen ouderdom van 90 ja-
 ren, aan een verval van levenskrachten, de Heer **J. O.
 HAN WILHELM AXMACHER**, Wedu-
 naar van Mevrouw **HENDRIKA WILBRINK**,
 waarvan bij deze aan Vrienden en Bekenden, zoo binnen als
 buiten deze stad, wordt kennis gegeven.

DELFT,
 den 22sten Januarij
 1832.

W. KUHLER.
W. J. KUHLER, Wz.
Als Exécuteurs Testamentair.

A MORTISATIËSYNDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ. AGENTSCHAP ZUTPHEN.

De **AGENT** van het **DOMEIN** te **ZUTPHEN**,
 zal, op Woensdag den 30sten Januarij 1833, des morgens ten elf ure
 ten huize van **P. WIJERS**, in het *Zwijnschoofd* te *Zutphen*,
 ten overstaan van den Heer en **Mr. J. J. SCHLUITER**,
 openbaar Notaris des Arrondissements *Zutphen*, Provincie *Gelderland*,
 residierende te *Zutphen*, in het openbaar aan de minsteischenden aan-
 besteden, eerstelijk in massa en daarna in vier perceelen:

HET EENJARIG ONDERHOUD, van
 den Grooten Weg der 1ste Klasse, No. 8, strekkende van *De-
 venter* over *Gorsseel*, *Zutphen*, *Warnsveld*, *Vorden*, *Roderlo*,
Groenlo en *Winterswijk* naar de *Pruissische grenzen*; in-
 gedeeld in de navolgende perceelen, als:

Het eerste perceel nitmakende het gedeelte van *Deventer*, over
Gorsseel naar *Zutphen*.

Het tweede perceel strekkende van *Zutphen* over *Warnsveld*,
Vorden en *Roderlo* tot de *Koekhoek* in *Roderlosche Broek*.

Het derde perceel van de *Koekhoek* voornoemd tot *Groenlo*, en
 Het vierde perceel van *Groenlo* tot *Winterswijk*.

En zulks met alle de daarop staande en daarin en naastgelegene vol-
 tooide **BRUGGEN**, **LANDHOOFDEN**, **BESLAG**
WERKEN, **DUIKERS** en **HOUTEN KOKERS**
 en **VOLTOOIDE TOLHUIZEN**, met de **TOL**
 en **SLAGBOOMEN**, **TARIEF-REGLEMENT**
 en **WAPENBORDEN**, **KEER** en **LANTAARN-
 PALEN**, **AFHEININGEN** en verdere daaraan en bij
 behoorende objecten, met al het **PAAIWERK** en **AF-
 HEININGEN**, staande op, aan en langs voornoemden Grooten
 Weg, in te gaan met den 1sten April 1833.

En zulks op alle zoodanige **Conditien** en **Voorwaarden**, als ter visie lig-
 gen, zoo ten Kantore van den Heer **Administrateur der Domeinen** in
 het eerste **Ressort** te *Arnhem*, en van den Heer **Agent van het Do-
 mein** te *Zutphen*, als ter **Secretarie der Gemeenten** *Deventer*, *Gorsseel*,
Zutphen, *Warnsveld*, *Vorden*, *Roderlo*, *Groenlo*, *Winterswijk*
 en *Arnhem*; zoo mede in het **Locaal** van het **Gouvernement** te *Ar-
 nhem*; voorts te *Zwolle* bij **H. ARMSEN**, in het **Heeren Lo-
 gement**; te *Deventer* bij **TEN HAVE**, in de **Kroon**; te
Gorsseel bij **P. DOMMERHOUT**, in de **Roskam**; te
Zutphen bij **P. WIJERS** in het **Zwijnschoofd** en bij de **Wed.
 BECK** in de **Kroon**; te *Warnsveld* bij **H. M. AKKING**
 in de **Paauw**; te *Vorden* bij **W. OLTERS** in het **Heeren-
 Logement**; te *Roderlo* bij **J. W. HORSTMAN** in het
Wapen van Roderlo; te *Groenlo* bij **J. W. STORT-
 LER**, in de **Moriaan**; te *Winterswijk* bij **B. E. LEU-
 MERS**, in de **Groene Klok**; te *Eibergen* bij **D. BEN-
 NINK**, in de **Kroon**; te *Borculo* bij **A. MARTENS**,
 in de **Schuur**; te *Brummen* bij **HONDIUS**, in het **Kroon-
 hout**; te *Dieren* bij **J. BRINEHORST**, in de **Kroon**;
 te *Velp* bij **J. R. NAEFF**, in het **Heeren Logement**; te
Doosborgh bij **G. WIJN**, in het **Heeren Logement**; te *Arnhem*
 bij de **Wed. PULSER**, in het **Koffijhuis**; te *Lent* bij de
Wed. A. CRIJNEN, aan de **Waal**; te *Nijmegen* bij **O.
 T. HOLTERRMAN**, in den **Rotterdamschen Postwagen**;
 te *Renkum* in de **Bak**; te *Milligen* bij **R. RIJMERS**; te
Pannerden bij **B. FERWAJEN**; te *Elst* bij de **Wed.
 ALBERS** aan den **Dijk**; te *Tiel* bij **L. VAN DEN
 DAM**, in den **Gouden Leeuw**; te *Westervoort* bij **A. BUS**,
 aan het **Veer**; te *Voorthuizen* bij **W. WILBRINK**, in het
Posthuis; te *Apeldoorn* bij **A. VAN DEN BROEK**, in den
Arend; te *Harderwijk* bij de **Wed. GELDERMANS**,
 te *Bemmel* bij **W. EIJERS**, in het **Koffijhuis**; aan de **Groote
 bij Z. DE RIDDER**; te *Wageningen* bij **J. RUT-
 GERS** aan den **Boom**, en eindelijk aan de **Gabellen**, staande op
 voornoemden Weg.

Terwijl nadere informatie zijn te bekomen bij den **Opzigt** van wel-
 gemelden weg **J. H. THOMKINS**, te *Roderlo*.

De **Agent** voornoemd
J. VAN LAMSWERDE.

† † § De **GEWONE VERGADERING** der
 § § **KAMER** van **NOTARISSEN**, in het ar-
 rondissement *Arnhem*, zal, in plaats van **Vrijdag** den 1sten
 Februarij 1833, plaats hebben op **Dingsdag** den 5den daaraanvolgende,
 'smiddags om 12 uren, waarvan aan de belanghebbenden bij deze
 kennis wordt gegeven door den **Ondergeteekenden**.

J. NYHOFF,
Secretaris.

§ § † Op **Woensdag** den 13den Februarij 1833, des avonds ten
 † † zes ure, in het **Logement het Zwijnschoofd**, te *Arnhem*,
 § zal, bij inzet, ten overstaan van den aldaar residierenden
 Notaris **Mr. VAN ZECK**, geveild worden:
 1o. Een hecht, sterk en wel onderhouden **HUIS** en **ER-
 VE**, staande te *Arnhem* in de *Oeverstraat*, **Wijk B**, No.
 56, thans in huur bewoond door den Heer **VAN DEN
 STEEN**, aan wien men zich om bezigtiging gelieve te
 adresseren. Aanvaarding den 10. Mei aanstaande.
 2o. Diverse **WONINGEN** met een **STAL** en **HOF**
 daar achter, bij en aan elkander gelegen te *Arnhem*, aan de
 de **Oude Kraan**, **Wijk G**, No. 113 en volgende, waar voor-
 maals hebben uitgehangen de *Witte Paardjes*.
 3o. Een hecht en zindelijk onderhouden **HUIS** en **ERVE**,
 staande binnen *Arnhem*, in de *Kerkstraat*, **wijk F** No. 125,
 thans bewoond door den Heer **CANTER DE
 MUNCK**, tot wien men zich om bezigtiging gelieve te ver-
 voegen. Aanvaarding den 1sten Mei eerstkomende.
 4o. 8 Buiders, en 11 Roeden **BOUWLAND**, de *Paarden-
 of Kouwkamp* genaamd, gelegen onder *Elden*, *Gemeente Elst*,
 tusschen het *Nansestraatje* en den *middenweg*.
 5o. 4 Buiders, 53 Roeden en 10 Ellen **BOUWLAND**, al-
 daar, den *Elzenpas* genaamd.
 6o. 3 Buiders, 48 Roeden en 50 Ellen **WEIDELAND** al-
 daar, den *Hekkenkamp* genaamd.

De drie laatstvermelde perceelen, waarvan 4
 en 5 ook in massa zullen geveild worden, zijn
 dadelijk na den toeslag te aanvaarden, en kan
 men deswege onderrigt bekomen bij den Heer
VAN RYSEWYK, te *Arnhem*, Rent-
 meester van het **Weduwenhuis** over den **Broe-
 deren**.

§ † † Op **Maandag**, den vierden Februarij 1833, des voormid-
 † † dags ten tien ure, zal, ten overstaan van den Notaris
 § **Mr. J. NYHOF**, ten huize van **N. DE
 GRAAF**, Kastelein op *Doorwerth*, publiek, in perceelen wor-
 den verkocht: circa 300 stuks **EIKEN**- en **BEUKEN**
BOOMEN, zijnde de zogenaamde *Helsumse Allée*.
 Aanwijzing is te bekomen bij **JAN JANSSEN**, Werk-
 baas op *Doorwerth* voornoemd.

† § § **Mr. M. J. DE MAN**, Advocaat te *Nijmegen*, gq.,
 † § is voornemens, ten overstaan van den Notaris **P. A.
 VAN REES** aldaar, op **Donderdag** den 21sten Fe-
 bruarij 1833, des avonds ten 7 ure, in het *Huis der Notarissen*,
 aan de *Scheidmakersgas*, te *Nijmegen*, bij inzet en veertien dagen
 daarna, den 7den Maart, ter zelve uur en plaats, bij toeslag, finaal
 te verkoopen:

1o. Een **HUIS** en **ERF**, **Wijk D**, No. 11, van ouds het
Logement de Zwaan genaamd, voor weinige jaren geheel ver-
 nieuwd, voorzien met 5 **BENEDENKAMERS**,
 ruime **ZAAL**, en elf **BOVENKAMERS**, alle
 behangen, **KEUKEN**, drie **ZOLDERS**, **KEI-
 DERS**, **OPEN PLAATS**, **STAL**, en
KOETSHUIS, **REGEN-** en **GROND-
 POMP** en verdere **COMMODITEITEN**, aan
 de **Groote Markt** te *Nijmegen*, ter eenre nevens het **Erf** van
 den Heer **C. A. VIEWEG**, en aan den anderen kant
 naast dat van den Heer **CHRIST** staande, van abte-
 ren uitkominge aan de *Scheidmakersgas*.

2o. Een **HEERENHUIS**, bevattende 2 **BENE-
 DEN**- en 3 **BOVENKAMERS**, **PROVI-
 SIE-KAMER**, **ZOLDER**, **KEUKEN**,
KELDER, **GRONDPOMP** en **TUIN**, groot
 circa 42 Roeden alsmede eene **BOERENWONING**
 met **STALLING**, **SCHUUR** en **BOUW-
 LAND**, groot omtrent 8 Buiders, de *grote Draaiom* ge-
 naamd, onder *Neerbosch*, aan den *Graafschen weg*, drie vier-
 de nur van *Nijmegen*; voorts eene **WEIDE**, de *Harde-
 vort* genaamd, groot 2 Buiders en 55 Roeden, bij de *Teer-
 sche Sluis*, in het zogenaamde *verbrande Broek*, onder *Ha-
 tert* gelegen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kan-
 tore van den Notaris **VAN REES**.

† § § **Mr. P. P. EVERTS**, Notaris, residierende te
 † † *Twello*, zal, ter instantie van den Heer **P. VAN
 † † DELDEN**, op **Zaterdag** den 9den Februarij 1833,
 des namiddags ten drie ure, ten huize van **W. J. VAN EN-
 TER**, te *Twello*, verkoopen: 23 perceelen zware **EIKEN**-
 en **BEUKEN** en 2 perceelen **PEPPELEN-BOO-
 MEN**, staande op de *Landgoederen der Dierhorst* en *het Zand*,
 onder *Twello*, bij *Deventer*.

§ † † Tegen den 22sten Februarij 1833 wordt **IN HOUER**
 § § aangeboden het **BUITENVERBLYF** de
 § *Berkenpas*, voorzien van **VYFKAMERS**,
KEUKEN, **KELDER** en verdere **GEMAKKEN**,
 zeer geschikt voor Zomer- en Winterwoning; regt aangenaam gelegen
 nabij den *Straatweg*, ter halverwege van *Zutphen* en *Brummen*, met
 bijzonderen vruchtbaren **TUIN**, **OPGAAND-** en **SLEIN-
 GERBOSCHJE** met **VYVER**. Te hevragen, met
 vrachtrijpe brieven, bij den Heer **HOFFMANN**, te *Brummen*.